

Mehdî meselesinin fazlaca konuşulmasının mahzurları var mı?

Mehdî meselesinin Risâle-i Nur dairesi içinde fazlaca konuşulmasının, tartışılmasının mahzurları var mı?

Mahzurları elbette ki var. Bunlara, aynen iktibas suretiyle şöylece değinmek mümkün:

“O gelecek zatın (Mehdi'nin) ismini vermek, üç vazifesi birden hatıra geliyor; yanlış olur. Hem hiçbir şeye âlet olmayan nurdaki ihlâs zedelenir, avâm-ı mü'minîn nazarında hakikatlerin kuvveti bir derece noksanlaşır. ...Ehl-i siyaset evhama ve bir kısım hocalar itiraza başlar.” (S. T. Gaybî eserinin baş kısmından)

Bazılarının, zihin bulandırma alışkanlıkları sebebiyle üç şahsa taksim ettikleri “Mehdi'nin üç büyük vazifesi”nin, gerçekte tek zâta ait olduğu, paragrafın ilk cümlesinde apaçık derecede anlaşılıyor. (Üç büyük vazife: İmanı, şeairi ve şeriatı ihya. Bu üç vazifeyi birden yapamayan, âhîrzamanın Büyük Mehdi ünvanını alamaz. Bkz.: Emirdağ Lâhikası-I'in sondan 13. mektubu.)

İkinci bir misâl olarak, yukarıdaki iktibaslı paragrafta ifadesini bulan hassas ölçülerle birebir örtüşen, mânâsını da aynen teyid ve tasdik eden “gayr-i münteşir” bir mektuptan aktaralım:

“Kardeşimiz Ahmed Feyzi'nin Mehdî hâdisesini Risâle-i Nur dairesi içinde çokça medâr-ı bahsetmesi, ehl-i dünyanın evhamını tahrike sebep olabilir. Çünkü Mehdi mânâsında, bir siyaset dahi bulunuyor diye eskiden beri fikirlerde yerleşmiş. Risâle-i Nur bu mes'eleyi halletmiştir. Âhîrzamandaki büyük Mehdi'den evvel çok mehdiler gelmiş geçmiş diye, Risâle-i Nur isbat etmiş. Rivayetlerin muhtelif olması bu noktadan ileri geliyor. Bu zaman şahıs zamanı olmadığından, o ehemmiyetli ünvanlar şahıslara verilmez.”

Evet, ihlâs, Risâle-i Nur'daki temel prensip ve hiçbir şeye âlet edilemeyen en büyük kuvvet kaynağıdır.

Ayrıca, dindarlarla zıtlaşmamak, sürtüşmemek gibi, ehl-i dünyayı evhama, kuşkuya

sevk etmemek de, Risâle-i Nur hizmetinin vazgeçilmez prensiplerindendir.

Aleniyete dökülecek bir Mehdiyât dâvâsı veya ilânâtı, bütün bu prensipleri çiğnettirir, altüst ettirir.

Böyle bir şeyi de, aklı başında hiçbir Nur Talebesi yapmaz. Kendisi inanabilir, kanaat getirebilir; fakat, başkasını inandırmaya çalışmaz. Buna me'zun değildir.